

Trembling beauty (poezie de Antonia Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Duminică, 28 Septembrie 2014 09:20 -

Sunt la pământ, frunzele cad umede, e răcoare în pielea mea. Femeia fantomă își
împachetază sandwich-ul într-un ziar,

se ia scrisul pe pâine.

Sunt tânără

și oasele mele delicate

se leagănă ca niște pomi peste care vin ierni grele.

Nu găsesc viață în care să opresc

și să spun

îmi ajunge cât am iubit.

Mă uit în oglindă

mama s-a deghizat în mine,

am riduri frumoase

și unghile fac gropi în săpun.

Trembling beauty (poezie de Antonia Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic
Duminică, 28 Septembrie 2014 09:20 -

Mă iubesc în fiecare dimineață când ceasul sună de ora șase.

E un frig care macină în același loc

o carne obosită.

Am cearcăne acoperite cu fond de ten

ce se imprimă pe un schelet viu și descompus până la ultima umezire.

Zâmbesc ca tine, mamă.

Ploaia asta acoperă orice-i cald.

Autor: Antonia Zavalic